

7. marts 2007

I medfør af § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

Spørgsmål til Landsstyret vedr. hjemmestyrets salg af boliger prissat efter et teknisk- økonomisk udgangspunkt.

(Landstingsmedlem Palle Christiansen, Demokrateerne)

Begrundelse:

I en række artikler i AG kommer det for dagens lys, at Grønlands Hjemmestyre har solgt en række boliger til tidligere Landsstyremedlemmer og direktører til langt under boligernes markedsværdi. Dette til trods for en klar og utvetydig opfordring fra Landstingets Finansudvalg om at ophøre med denne uheldige og uhensigtsmæssige praksis.

Lad mig indlede med at citere fra et offentligt tilgængeligt materiale fra et møde i Landstingets Finansudvalg den 21. maj 2004:

”Udvalget drøftede dernæst sagen om salg af boliger, på baggrund af Landsstyremedlemmet for Boliger og Infrastrukturs besvarelse af 17. maj 2004 af Udvalgets tidligere skrivelse i sagen.

Udvalget konstaterede, at sagen juridisk tilsyneladende ikke giver anledning til bemærkninger. Derimod fandt Udvalget, at salget af attraktive en-familie huse til langt under markedsprisen politisk og moralsk er stærkt utilfredsstillende, hvorfor denne praksis hurtigst muligt bør ophøre, idet Udvalget ikke fandt at den nuværende praksis svarer til de politiske intentioner med forordningen.

Der var enighed i Udvalget om, at opfordre Landsstyret til at indstille salget af en-familie huse på gunstige vilkår med øjeblikkelig virkning samt til at fremsætte ændringsforslag til forordningen for området hurtigst muligt. Det skal sikres, at privat overtagelse af Hjemmestyrets ejendom foregår til en reel markedspris og i almindelig åben handel.”

Lad mig endvidere henvise til følgende uddrag af et brev fra formanden for Landstingets Finansudvalg til Landsstyret. Brevet blev afsendt den 21. maj 2004:

”Finansudvalget har i brev af 11. maj stillet nogle spørgsmål til Landsstyremedlemmet, idet Udvalget var blevet bekendt med at der skulle være afhændet boliger fra chefboligpuljen på særlige vilkår.

Finansudvalget tager svar af 17.5.2004 fra Landsstyremedlemmet for Boliger og Infrastruktur til efterretning, men finder at det ikke har været intentionen at enfamiliehuse skulle kunne afhændes billigere end markedsprisen. Det er forståeligt at grupper af lejeboliger kan have behov for at der anvendes en teknisk-økonomisk værdi. Men når der er tale om enfamiliehuse vil det være naturligt at sælge til markedsprisen svarende til den pris der kan opnås ved salg via ejendomsmægler.

En sådan fremgangsmåde vil i øvrigt svare til hvad der er anført i Budgetregulativ 2002, afsnit 12.5 Afhændelse af fast ejendom. Det anføres her Ved afhændelse af fast ejendom skal det som hovedregel sikres, at Hjemmestyret opnår det bedst mulige provenu.

Finansudvalget skal således opfordre Landsstyret til snarest at søge forordningen ændret så personaleboliger i enfamiliehuse ikke omfattes af lejer til ejer ordningen. Landsstyret anmodes om at fremsætte det ønskede forslag på EM 2004 således at det fremover sikres at Hjemmestyrets værdier ikke afhændes under markedsprisen.

Indtil disse ændringer er gennemført skal Landsstyret anmodes om at undlade at afhænde yderligere ejendomme på de nuværende vilkår”

Ovenstående bemærkninger giver mig derfor anledning til at stille nedenstående spørgsmål:

1. Det anmodes om en opgørelse over de enfamiliehuse Grønlands Hjemmestyre samlet set har solgt til ledende medarbejdere mv. Boligernes adresse, kvm størrelser, samt bygningerne vedligeholdelsestilstand på salgstidspunktet bedes anført i skemaform ?
2. Landsstyret bedes ligeledes i skemaform for hver enkelt bolig at anføre den teknisk- økonomisk baserede pris og til hvilke stillingsmæssig kategori af personer boligen er afhændet – dette naturligvis af hensyn til privatlivets fred. Ligeledes anmodes Landsstyret om ud for hver enkelt bolig at anføre, om den qua dens beliggenhed kan tilskrives en herlighedsværdi, der ikke ses realiseret i den teknisk-økonomisk baserede salgspris?
3. Hvilket estimeret provenu ville alle de afhændende enfamiliehuse teoretisk set kunne have indbragt Landskassen såfremt de var blevet udbudt i et frit salg. Landstyret bedes i dette skøn at tage udgangspunkt i det prisniveau de lokale ejendomsmæglere ansætter for komparable boliger hvad angår, beliggenhed, herunder især bygningernes vedligeholdelsestilstand samt disses kmv størrelser. Landsstyret bedes i skemaform ud for hver solgte bolig at sammenholde, den teknisk økonomisk baserede salgspris, med den estimerede markedsbaserede salgspris?
4. Har Landsstyret på noget tidspunkt i forbindelse med et salg af et enfamiliehus, forsøgsvist prøvet at få dettes mulige markedsbaserede salgspris vurderet ved en ejendomsmægler? Hvis nej ønskes det oplyst hvilke særlige politiske såvel som økonomisk organisatoriske fordele Landsstyret anser, at det erhverver sig ved ikke at besidde sådanne supplerende og uddybende oplysninger?
5. Landsstyret bedes udtømmende at beskrive, de strategiske såvel som politisk økonomisk overvejelser, der må antages at ligge til grund for at Landsstyret på trods af det daværende Finansudvalg utvetydige tilkendegivelser, forsætter praksis med salg af enfamiliehuse under markedspris? Findes der en konkret formuleret politisk beslutning fra Landsstyret til inspiration for, at forbigå det daværende Finansudvalgs opfordring? Hvis ja, hvilke særlige hensyn har stimuleret denne beslutning?
6. Landsstyret anmodes om med udgangspunkt i artiklen ” Hjemmestyrets øverste ledelse sælger husene” i AG s. 7. af 1. marts 2007 at beskrive og definere Landsstyrets semiotiske tolkning af forskellene i mellem begreberne ” løbende vedligeholdelse” og ”renovering” I artiklen anføres det at en bolig før salg fik et nyt tag og at denne forbedring af Landsstyret ansås at være løbende vedligeholdelse. Hvis et nyt tag ikke i udgangspunktet kan defineres som en renovering skal jeg

da venligst anmode Landsstyret om til min og Landstingets orientering, at foretage og fremsende en definatorisk analyse og adskillelse af de to begreber?

7. Ser Landsstyret det som værende foreneligt med rettidig administrativ omhu og omsorg for det offentliges midler samt grundtanken bag Bonus Pater begrebet, at lægge tag på den frasolgte bolig på Tuapannguit, da denne forbedring efter det oplyste i artiklen blev implementeret efter indgåelse af salgsaftalen? Til almindelig oplysning bedes det anført hvad denne forbedring kostede det offentlige? Det ønskes yderligere oplyst hvorvidt denne regning rent hypotetisk kunne forestilles at blive opkrævet hos den nye ejer?
8. For samtlige solgte enfamiliehuse siden 2004 bedes Landsstyret for hver enkelt bolig anføre antal kvadratmeter, beliggenhed samt estimeret månedlig husleje. Landsstyret bedes til sammenligning fremsende tilsvarende oplysninger på en ny 105 kvm ejerbolig finansieret via 10-40-50 ordningen? Ligeledes anmodes huslejen for en 4. rums INI lejebolig oplyst f. eks på Radiofjeldet?
9. Skal frasalget af offentligt ejede værdier til langt under markedsprisen til merbemidlede personer, der uden besvær kunne boligforsyne sig selv, forstås som et konkret og materialiseret udtryk for koalitionsens ideologiske målsætning for det grønlandske samfund? Ser Landsstyret det som forbundet med positive dynamiske holdningsmæssige effekter for det grønlandske samfund i relation til ønsket om en øget økonomisk selvårenhed, særskilt at begunstige en særligt udvalgt og i forvejen velbjerget persongruppe, således at uligheden i det grønlandske samfund forstærkes? Landsstyret anmodes om ikke at besvare dette spørgsmål med et ja eller et nej. Spørgeren skal derfor udbede sig en mere uddybende besvarelse.
10. Er det Landsstyrets fremtidige politiske såvel som ideologiske målsætning at forsætte og eventuelt fremme, den omvendte Robin Hood logik, der ligger bag frasalg af offentlig ejendom til spotpris til velbjergede borgere? Ser Landsstyret denne implicite omfordeling af goder imellem borgene til gunst for især de kapitalstærke borgere, som nødvendig?
11. Har Landsstyret i forbindelse med frasalg af boliger til en økonomisk – teknisk salgspris indhentet et notat fra skattedirektoratet, der belyser de skattemæssige problemstillinger i forbindelse med overdragelse af offentlige værdier til private, til under deres reelle og i et salg realisable værdi? Hvis nej, anser Landsstyret det som unødvendigt, at en sådan mulig problemstilling søges afklaret ?
12. Kan Landsstyret oplyse andet af interesse i denne sag? Jeg skal her påminde Landsstyret om, at svar på § 36 spørgsmål er omfattet af ministeransvarlighedsloven, hvorfor intet må forties ej heller må der gives urigtige oplysninger.

Spørgsmålene bedes besvaret inden for en svarfrist på ti dage fra modtagelsen.